

[Poul Sørensen.]

grad har medvirket til at forandre det danske demokrati. De titusinde og atter titusinde medborgere, som i årenes løb har tjent her, har gjort en indsats, en frivillig indsats, der har præget udviklingen her i landet på mange måder. Derfor skål der selvfølgelig tages varsomt på det, når man står over for en ændring af det kommunale styre, men jeg erkender som andre, der har deltaget i kommissionens arbejde, at der er behov for nu at foretage en virkelig gennemgribende ændring, således at vi skaber et bæredygtigt, stærkt og godt kommunestyre her i landet.

Når man kommer med disse forslag til de danske kommuner, vil der selvfølgelig være adskilligt, som de ikke vil synes om. Man griber ind på områder, skaber ændringer i deres tilværelse, som de måske helst var foruden, men vi kan i hvert fald sige så meget — og det vil jeg gerne bevidne efter det arbejde, jeg har fulgt i kommissionen — at det, der er skabt her, er skabt, fordi man netop ville sikre de danske kommuner frihed i størst mulig udstrækning og her ikke mindst afveje den frie stilling, de danske kommuner skal og bør have i forhold til statsmagten.

Jeg kan også dele den beklagelse, der har været fremme over, at ikke andre ting samtidig løses for de danske kommuner, og det er jo klart, at byrdefordelingen her kommer i første række. Men det kan ikke nytte noget efter min mening, at man bliver ved at diskutere, hvilke ting der skal komme først. Jeg er sikker på, at det er et praktisk fremskridt, et stort fremskridt, vi her når, når vi i løbet af forhåbentlig ikke lang tid får tegnet det nye kommune-kort op her i landet og man så, når det er sket og måske allerede forinden, kan sigte på at løse de mange økonomiske problemer, som må følge efter; derom er vi jo alle enige.

Når vi ser på lovforslagene, må vi erkende, at det er rigtigt, at et meget stort område af landet ikke er inde under de bestemmelser, som indeholdes i disse to lovforslag; København og Københavns omegn er holdt udenfor. Det tror jeg har været fornuftigt og rigtigt. Men jeg vil dog gerne føje til på det konservative folkepartis vegne, at hensynet til dette område har

også under de overvejelser, vi har haft her, præget os, for vi erindrer de forhandlinger, der har stået på vel i mere end 35 år, om, hvorledes man skulle ordne forholdet mellem hovedstaden og hovedstadens omegnskommuner. Her har vi klart angivet det synspunkt, vi har haft, at når stærke og gode omegnskommuner klarede deres sager selv, så ønskede vi ikke den meget store hovedstad yderligere udbygget. At dette principielle syn også vil præge os i det arbejde, vi går ind i nu i udvalget, skal jeg ikke nægte.

Af de 3 hovedopgaver, som den lov, der vel presser mest på, loven om den kommunale inddeling, har stillet op for os, kan de to vel løses i enighed og forholdsvis hurtigt. Jeg skal ikke gentage de mange gode argumenter, der har været ført frem for den nye opdeling, den nye form for amtskommuner.

Jeg er sikker på, at det vil betyde et fremskridt og et stort fremskridt, når vi får klaret problemet med, hvorledes by og land skal virke sammen. Jeg tror, det vil blive et virke, som vil blive til stor glæde for begge parter. Derved skaber vi også et organ, hvor både den store by og omegnskommunerne og de øvrige kommuner inden for amtskredsen kan mødes. Det er jo op til folketinget selv at skabe den ramme for amternes arbejde, som vil være den mest hensigtsmæssige, og jeg er ikke sikker på, at man ikke her kommer til at tage lidt videre skridt og forandre amtsinstitutionen, amtsrådet, stærkere, end man måske først har haft i tankerne. Jeg tror det ud fra det synspunkt, at vi på nogle områder hellere ser et organ, der samler kommunerne, et sted, hvor der kan forhandles, end går til at nedbryde kommunegrænser, hvor de efter vor mening i og for sig fortjener at blive stående.

Forslaget om de nye amtskommuner hilser vi altså velkommen med megen glæde.

At der skal skabes større sognekommuner af dem, der nu eksisterer ude i amterne, er jo helt i tråd med den glædelige udvikling, vi har fulgt i disse år, og på dette som på andre områder vil også jeg gerne udtale min store beundring for det meget dygtige arbejde, der er gjort ved, at man på frivillig basis er nået så langt, som man er. Vi